

Ölandskrim litt på tomgang

KRIM: Krimdronningens serie fra Öland går litt på tomgang.

Av Marit Egaas, publisert 20. februar 2023

Johanna Mo: Mittlandet. Krim. 394 s. Oversatt av Lene Stokseth. Aschehoug.

Johanna Mo har på kort tid skrevet seg inn i førstedivisjonen av svensk krim, og omtales som Sveriges nye krimdronning. Et begrep som for øvrig er nokså utvannet. Nå kommer bind tre i Öland-serien, og forventningene er høye.

Det begynner med at huset til etterforsker Hanna Duncker står i brann midt på natta, og hun greier så vidt å komme seg ut. Brannen er påsatt, og etterforskes som drapsforsøk. Betyr det at dette skal handle om Hannas egen familie, og at vi endelig skal få svaret på hvem som sto bak mordbrannen faren ble dømt for?

Nei, forfatteren følger samme opplegg som de to forrige bøkene, med en lang og en kort historie. Den lange historien som begynte i første bok, handler om Hanna Duncker som strever med livet, kollegaene og kjærligheten. Samtidig graver hun i familiehistorien og finner det mer og mer sannsynlig at faren var uskyldig, og at etterforskerne den gang gjorde en dårlig jobb.

Så er det hovedhistorien, som handler om et gammelt lik som blir funnet i Mittskogen, et stort skogområde midt på øya. Den drepte er en ung mann som forsvant under eksamensfesten etter videregående for tjue år siden. Det er få spor, og de involverte husker tilsynelatende lite. Men alt peker i retning av en fest i et forlatt hus i Mittskogen, der den drepte deltok, og de som var til stede begynner etter hvert å fortelle ulike historier.

Selve etterforskningen er tidkrevende og ganske kjedelig. Det er menneskene som er interessante. Som vanlig utforsker Johanna Mo hva vanlige folk er i stand til dersom presset er stort nok. Siden dette skjedde for lenge siden, er det også god anledning til å vise hva en forsvinning og uvissheten rundt den gjør med de involverte. Det er ikke det minste nifst, selv om det er et spøkelseshus involvert. Det nifse her består i at vanlige folk kan gjøre avskyelige ting.

Som et bakteppe for det hele har vi Ölands åpne og forblåste landskap, denne gangen i desember, og et bygdemiljø der alle kjenner alle. En svært passende ramme for den dystre handlingen.

Johanna Mo skriver godt og vet hvordan hun skal fortelle en historie. Likevel blir det nokså oppskriftsmessig og forutsigbart, og for likt de to forrige bøkene. Det som bærer roman, er Hannas familiehistorie, som her tar større plass enn før. Det nærmer seg en

løsning, men vi får ikke svaret denne gangen heller. Det slutter med en skikkelig cliffhanger, etterfulgt av informasjon om at neste bind kommer allerede til sommeren.